

Č. 1685.

Výčapnícká licencia (Slovensko): I. Dľa §§ 11. a 14. zák. č. 64/1918 sb. z. a n. minister pre správu Slovenska má právo po-drobíť revisii všetky vypožičané licence k výčapu liehových nápojov na Slovensku a prípadne licence vypožičané aj odvolať. — II. § 3. nar. mi-nistra pre správu Slovenska zo dňa 11. aug. 1919 č. 681 pres. nezakladá pre nikoho nárok na vypožičania licence výčapníckej.

(Nález zo dňa 23ho novembra 1922 č. 17.366.)

V e c: Ladislav Cs. v H. J. proti generálnemu finančnému riaditeľstvu v Bratislave stran licence výčapníckej.

V ý r o k: Sťažnosť zamietá sa ako neopodstatnená.

D ô v o d y: Ladislav Cs. požíval dľa povolenia finančného riaditeľstva v Bratislave z 30-ho júna 1904 č. — v H. J. čp. — neobmedzeného pre-dažu liehovín dľa zák. čl. XXV : 1899 a to na dobu neurčitú.

Dňa 13-ho septembra 1919 sť-l žiadal finančné riaditeľstvo v Brati-slave, aby jemu povolenie bolo obnovené resp. udelené, lebo v obci nief inej krčmy — krčmarstvo je už 15 rokov jeho výdelečným zamestnaním, a je zachovalým.

Finančné riaditeľstvo v Bratislave 8-ho apríla 1921 pod č. — upove-domilo sť-la, že generálne finančné riaditeľstvo v Bratislave rozhodnutím zo — vypožičanú licenciю neobmedzeného výčapu liehovín inému žiada-telovi požičalo, nasledkom toho finančné riaditeľstvo jeho doterajšiu li-cenciю zrušuje, a súčasne sa poukazuje berný úrad, aby predpísaný li-cenčný poplatok ročitých 40 K odpísal počínajúc 1-ho júla 1921.

Generálne finančné riaditeľstvo rozhodnutím z — nevyhovelo odvo-laniu sť-la, lebo licencia v obci H. J. bola už vydaná osobe potrebnejšej a terajši počet obyvateľ obce nedovoľuje povolenie ďalšej licence a sť-l vzhľadom na svoje hmotné pomery nie je na túto živnosť utisknutý.

O sťažnosti napadajúcej rozhodnutie toto pre nezákonnosť uvažoval nss takto:

V prvej rade bolo sa súdu zaoberať námietkou absolutnej inkompe-tencie, ktorú uplatňuje sťažnosť tvrdiac, že aj v I. inštancii aj v II. roz-hodovalo generálne finančné riaditeľstvo o žiadosti za licenciю. Námietku túto nss neuznal za opodstatnenú, odporuje ona spisom, keďže rozhodovalo v I. inštancii finančné riaditeľstvo v Bratislave a to dňa 8-ho apríla 1921 pod č. —. Okolnosť, že finančné riaditeľstvo v rozhodnutí svojom cituje nejaký výnos generálneho finančného riaditeľstva — neuvedla sť-la v omyl, veď podal v legálnom čase odvolanie proti rozhodnutí finančného riaditeľstva. Rozhodlo tedy generálne finančné riaditeľstvo iba raz — a to práve napadnutým rozhodnutím, — ktoré, pokiaľ rozhod-nutie stalo sa poradom inštančným, nemožno považovať za výrok úradu nekompetentného.

Dalšia námietka sťažnosti obsahuje výtku, že žal. úrad neprávom vy-chádzal z predpokladu, že licencia sť-la zanikla následkom nariadenia ministra s plnou mocou pre správu Slovenska, lebo tento nebol opráv-nený zrušiť uh. zák. čl. XXV : 1899, dľa ktorého môže sa už stávajúca

licencia výčapnícká odňať iba keď sú dané predpoklady v § 15 tohoto zák. čl. stanovené.

Výtku túto neuznal nss za správnu. Nariadenia ministra s plnou mocou pre správu Slovenska zo dňa 11-ho augusta 1919 č. 6810 praes., uverejnené pod č. 131 z r. 1919 v Úradných Novinách, neobsahuje ničoho iného než prevedenia zákona zo dňa 10-ho decembra 1918 č. 64 sb. z. a n.

Pokiaľ tedy možno mluiť o zrušení starších zákonov, stalo sa zrušenie toto uvedeným zákonom samotným a nie výše citovaným nariadením slúžicím iba k prevedení zákona daného. V § 11 zák. č. 64 : 1918 bolo vysloveno, že všetky udelené práva výroby, výčapu a predaju všetkých druhov liehovín sú podrobené revisii a že také práva môžu sa odvolať.

Dľa § 14 tohoto zákona bola prevedením tejto akcie poverená vláda čsl. republiky, ktorej ale súčasne bolo priznané právo dať niektorému členu svojemu plnú moc, aby vydával nariadenia a konal všetko na udržania poriadku, na konsolidovania pomerov a na zabezpečenia riadneho štátneho života.

Keď vláda preniesla toto oprávnenie na ministra s plnou mocou pre správu Slovenska, nemôže sa pochybovať o tom, že minister bol oprávnený podrobiť revisii všetky požíčané licencie k výčapu liehových nápojov a že v dôsledku toho bol aj oprávnený je odvolať.

Konečne uplatňuje sťažnosť, že v danom prípade neprávom udelená bola licencia Janovi H. a nie sť-lovi, ktorí už 25 rokov ku všeobecnej spokojenosti občanov prevádza výčap, keďže H. nie je válečným invalidom a nie je utisknutý výživou svojou na krčmárenia.

Dľa § 3 cit. nar. ministra plnomocníka pre Slovensko vydá nové oprávnenia príslušné finančné riaditeľstvo bezúhonným príslušníkom štátnym, menovite válečným invalidom, legionárom, vdovám a sirotám po národných pracovníkoch a padlých vo válce, potravným družstvám a osobám, ktoré z iných príčin sú hodné štátnej podpory.

Zákonná norma táto obsahuje dľa svojho znenia iba direktivu, ktorou sa majú riadiť finančné úrady pri udeľovaní nových oprávnení ponechávajúc inak úradom voľnosť rozhodovania a nemožno ustanovenie toto vysvetľovať tak, že by ono zakládalo právo kohokolvek na udelenie licencie.

Keďže ale nariadením citovaným — ktoré je pre udeľovania výčapníckych licencií jedine platným predpisom — nie je stanovené subjektívne právo na udelenie licencie, nemá takéhoto práva ani sť-l, nemôže tedy právom tvrdiť, že by udelením licencie osobe druhej bolo jeho právo krivdeno a bola preto sťažnosť aj v tomto smere ako neopodstatnená zamietnutá.

Č. 1686.

Pozemková reforma: I. Nedostatek podpisu předsedy stpí nebo jeho náměstka na rozhodnutí tohoto úřadu nečiní rozhodnutí to nezákonným — mohl by za určitých předpokladů tvořiti jen vadu řízení. — II. Nedostatek povšechného nebo pracovního plánu neodduje povinnost vlastníka zabraného statku, aby vyhověl své povinnosti plynoucí z § 5